

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 06.05.2011, sp. zn. 75 Co 19/2011, ECLI:CZ:KSOS:2011:75.CO.19.2011.1

Číslo: 8/2012

Právní věta: Vznikne-li činností exekutora při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem jinému škoda, jejíž náhradu poškozený uplatní vůči exekutorovi podle § 32 zákona č. 120/2001 Sb., je vzhledem k chybějící úpravě promlčení v zákoně č. 120/2001 Sb. takto vzniklý závazkový vztah vždy vztahem občanskoprávním bez ohledu na povahu účastníků závazkového vztahu vzniklého z titulu náhrady škody, a promlčení práva na náhradu škody se proto řídí ustanovením § 106 obč. zák.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 06.05.2011

Spisová značka: 75 Co 19/2011

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Exekuce, Náhrada škody, Promlčení

Předpisy: § 106 obč. zák.
§ 32 odst. 1 předpisu č. 120/2001Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem ze dne 18. 10. 2010 O k r e s n í s o u d v Olomouci zavázal žalovaného zaplatit žalobci částku 117 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 8. 3. 2010 do zaplacení a na nákladech řízení částku 37 644 Kč a co do částky 8000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 8. 3. 2010 do zaplacení žalobu zamítl.

Tento rozsudek napadl žalovaný ve vyhovujícím výroku včasným odvoláním, jímž se domáhal jeho změny tak, že žaloba se i v tomto rozsahu zamítá, namítaje jednak nesprávnost posouzení jím vznesené námitky promlčení uplatněného nároku okresním soudem jako nedůvodné s tím, že posouzení vztahu účastníků jako obchodněprávního je nesprávné, když dle ustálené právní praxe (25 Cdo 2508/2009) se jednoznačně jedná o vztah občanskoprávní. Dále odvolatel namítal nedostatek aktivní legitimace na straně žalobce z důvodu neprokázání vlastnického práva žalobce k předmětnému vozidlu ke dni konání dražby, absenci podmínek pro vznik nároku na náhradu škody (neexistence protiprávnosti jeho jednání) a nedůvodnost výše uplatněného nároku.

Žalobce navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu v napadeném vyhovujícím výroku s tím, že za situace, kdy žalobce je podnikatelem a uplatněný nárok se týká jeho podnikatelské činnosti a i žalovaný je ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 obch. zák. a § 2 a 3 exekučního řádu podnikatelem a škoda vznikla v souvislosti s jeho činností jako podnikatele, je správný závěr okresního soudu, že

uplatněný nárok není promlčen, neboť platí čtyřletá promlčecí doba, přičemž žalovaným v odvolání citovaný judikát dopadá na situaci kdy žalobce není podnikatelem a neřeší situaci, kdy oba účastníci jsou podnikateli. K námitce žalovaného o nedostatku aktivní věcné legitimace žalobce poukázal na skutečnost, že jeho vlastnické právo k předmětnému vozidlu bylo pravomocně určeno jím ve vyjádření citovanými rozhodnutími. K odvolací námitce žalovaného, že z jeho strany nedošlo k porušení žádné právní povinnosti, pak žalobce argumentoval, že odpovědnost exekutora je dle ustanovení § 32 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. objektivní, žalovaný tedy odpovídá za škodu, způsobenou tím, že nerespektoval předmětná pravomocná soudní rozhodnutí a protiprávně provedl dražbu vozu ve vlastnictví žalobce.

K r a j s k ý s o u d v Ostravě rozsudek okresního soudu ve vyhovujícím výroku změnil tak, že žalobu v tomto rozsahu zamítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Krajský soud při konstatování, že odvolání žalovaného je přípustné a bylo podáno včas a oprávněnou osobou a obsahuje všechny náležitosti včetně uvedení způsobilého odvolacího důvodu ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 písm. e), g) o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek ve vyhovujícím výroku, když toliko v tomto rozsahu byl odvoláním napaden a odvolacímu přezkumu otevřen, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné.

Z obsahu spisu se podává, že v řízení zahájeném dne 10. 3. 2010 žalobce vymáhá částku 125 000 Kč se zákonným úrokovým příslušenstvím z titulu náhrady škody způsobené mu žalovaným coby exekutorem tím, že žalovaný dne 31. 8. 2006 ve veřejné dražbě vedené proti povinnému J. L. vydražil v exekučním řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. 045 EX 21/04 a u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 47 Nc 4375/2003, vozidlo Škoda Fabia Combi, 50kW, rok výr. 2000, barva bílá, SPZ OCN 99-26, jehož vlastníkem byl od 27. 11. 2003 žalobce, když smlouva o finančním leasingu na toto vozidlo č. 494835, uzavřená mezi žalobcem a J. L. dne 26. 11. 2003 byla předčasně ukončena výpovědí, takže k převodu vlastnictví na povinného J. L. nikdy nedošlo. Žalobce dále skutkově tvrdil, že předmětné vozidlo bylo žalovaným zajištěno již na základě předchozího exekučního příkazu č. j. 045 EX 130/03-53 ze dne 7. 1. 2004, ve věci sp. zn. 045 EX 130/03 byla žalobcem podána vylučovací žaloba, které bylo rozsudkem Okresního soudu v Olomouci, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, který nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 6. 6. 2005, vyhověno a předmětné vozidlo bylo vyloučeno z exekuce prodejem movitých věcí povinného vedené pod sp. zn. 045EX 130/03. Pokud tedy žalovaný dne 31. 8. 2006 v rámci následné exekuce sp. zn. EX 21/04 vedené proti povinnému J. L. předmětné vozidlo vydražil, ačkoliv toto nebylo ve vlastnictví povinného a ačkoliv si žalovaný musel být vědom skutečnosti, že toto vozidlo je ve vlastnictví žalobce, způsobil žalobci škodu, za níž dle ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále též jen „ex. řád“), odpovídá, když žalovaný neprokázal, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm lze požadovat .

Žalovaný ve své procesní obraně navrhoval zamítnutí žaloby, a to jednak z důvodu jím vznesené námítky promlčení ve tříleté promlčecí lhůtě s tím, že k vydražení vozidla došlo na dražbě konané dne 31. 8. 2006 a žaloba byla podána dne 10. 3. 2010, tedy po uplynutí tříleté promlčecí doby. Namítal rovněž nedostatek aktivní legitimace žalobce s poukazem na sdělení žalobce ze dne 31. 8. 2005 o řádném ukončení leasingové smlouvy a přechodu vlastnického práva k vozidlu na povinného a dále s tím, že pokud povinný poté, co se stal vlastníkem vozidla, toto prodal, porušil generální inhibitorium dle § 44 odst. 7 ex. řádu, a tato smlouva je proto absolutně neplatným právním úkonem, stejně jako nová leasingová smlouva z 26.11.2003. Dále žalovaný namítal absenci podmínek pro vznik nároku na náhradu škody s tím, že soupis vozidla byl proveden dne 5. 9. 2005, tedy poté, co žalovanému byl doručen přípis žalobce, že vlastnické právo k vozidlu přešlo na povinného, a dále s tím, že dne 24. 8. 2006 bylo odesláno uvědomění o soupisu, přičemž nikdo v předmětném řízení

nepodal vylučovací žalobu, dražba vozidla byla provedena dne 31. 8. 2006, nejvyšší podání bylo učiněno a zapláceno ve výši 40 000 Kč a výtěžek dražby byl oprávněnému vyplacen dne 4. 1. 2007.

Okresní soud po stránce skutkové vyšel ze zjištění, že žalobce jako leasingový pronajímatel na základě leasingové smlouvy, uzavřené s J. L. dne 26. 11. 2003, koupil od dodavatele – společnosti F. a J., a. s., ojeté osobní motorové vozidlo, které J. L. převzal od dodavatele dne 27. 11. 2003, kterýmžto dnem žalobce dle smlouvy nabyl vlastnické právo k předmětnému vozidlu. Dále vyšel okresní soud ze zjištění, že žalobce předmětnou leasingovou smlouvu s J. L. z důvodu jeho prodlení s úhradou splátek dne 24. 2. 2004 vypověděl, že žalovaný na základě předchozího exekučního příkazu č. 045EX 130/03-53 zajistil předmětné vozidlo, v této věci byla žalobcem podána vylučovací žaloba, které bylo vyhověno a vozidlo z exekuce vyloučeno. Dne 25. 8. 2005 zaslal žalovaný žalobci výzvu k převzetí vozidla, ten však přípisem ze dne 31. 8. 2005 žalovanému sdělil, že leasingová smlouva byla dne 24. 11. 2003 řádně ukončena a vlastnické právo přešlo na J. L., poté žalovaný vycházející ze sdělení Magistrátu města O. o tom, že J. L. je provozovatelem vozidla, vozidlo opětovně dne 5. 9. 2005 sepsal ve věci vedené u něj pod sp.zn. 045EX 21/2004, uvědomění o soupisu bylo odesláno J. L., který přípisem ze dne 31. 8. 2006 oznámil žalovanému nepřípustnost dražby, když uvedl, že vlastníkem předmětného vozidla je žalobce, k okamžiku udělení příklepu nebyla podána vylučovací žaloba, dne 31. 8. 2006 bylo vozidlo ve veřejné dražbě řádně vydraženo za 40 000 Kč vydražiteli, který se zaplacením nejvyššího podání stal vlastníkem předmětného vozidla.

Po právní stránce okresní soud uplatněný nárok posoudil ve smyslu ustanovení § 261 odst. 1 obch. zák. jako nárok ze vztahu mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, potažmo uzavřel, že žalovaným vznesená námitka promlčení není důvodná, když 4-letá promlčecí doba, běžící od vydražení vozidla dne 31. 8. 2006 (§ 397, § 387 odst. 1 obch. zák.) ke dni podání žaloby nedoběhla. Aktivní věcnou legitimaci žalobce okresní soud dovodil ze skutečnosti, že dle rozsudků ve věci vylučovací žaloby (rozsudek Okresního soudu v Olomouci sp. zn. 14C 14/2004, rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci sp. zn. 40Co 790/2004) je žalobce vlastníkem vozidla. Pasivní legitimaci žalovaného okresní soud dovodil z ustanovení § 32 ex. řádu s tím, že vedle odpovědnosti státu za škodu způsobenou exekutorem při výkonu veřejné moci přenesené na něj exekučním řádem dle zákona č. 82/1988 Sb. odpovídá současně exekutor též sám (nezávisle) za podmínek dle ustanovení § 32 ex. řádu. Odpovědnost žalovaného za škodu okresní soud posuzoval dle ustanovení § 32 odst. 1, 2, 3 ex. řádu jako odpovědnost objektivní, které by se exekutor mohl zprostit, jen kdyby prokázal, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm lze požadovat. Dospěl k závěru, že žalovaný ani po poučení soudu netvrdil a neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí k zabránění škody vzniklé žalobci, když pouhá jeho výzva žalobci k převzetí vozidla, na níž žalobce reagoval sdělením, že vlastníkem vozidla je povinný, není dostatečným podkladem a důvodem pro to, aby žalovaný považoval vlastnictví vozidla za dostatečně prokázané za situace, kdy z exekučních spisů sp. zn. EX 103/03 a EX 21/04 a v nich založené zprávy Magistrátu města Olomouce a z rozhodnutí sp. zn. 14 C 14/2004 se zcela jednoznačně podává, že byly uzavřeny 2 leasingové smlouvy, a z dopisu povinného žalovanému z 31. 8. 2006 vyplývá, že vlastníkem vozidla je žalobce. Při úsudku, že žalovaný neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní týkající se zproštění jeho odpovědnosti, okresní soud uzavřel, že žalovaný odpovídá za škodu vzniklou tím, že v rámci exekuce prodal vozidlo žalobce, přičemž pokud se týká výše přiznaného nároku, vyšel ze znaleckého posudku znalce J. T., který vozidlo ke dni 21. 8. 2006 ocenil částkou 117 000 Kč.

Krajský soud se v souladu se zásadou procesní ekonomie nejprve zabýval odvolací námitkou nesprávného posouzení důvodnosti žalovaným vznesené námitky promlčení uplatněného nároku, přičemž tuto námitku shledal důvodnou, a to z níže uvedených důvodů.

Okresní soud uzavřel své posouzení vznesené námitky promlčení tím, že nárok žalobce promlčen není, neboť vztah mezi žalobcem a žalovaným je vztahem mezi podnikateli při výkonu jejich podnikatelské činnosti, je tedy třeba užít zákoníku obchodního, a promlčecí doba je tak čtyřletá.

Žalobce se žalobou domáhá náhrady škody způsobené exekutorem při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem – nucený výkon exekučních titulů. Odpovědnost exekutora za škodu vzniklou jeho činností je upravena v § 32 ex. řádu, přičemž judikatorně je již vyřešeno, že soudní exekutor odpovídá za škodu vzniklou při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem (tedy i tzv. nesprávným úředním postupem) vedle státu (viz rozsudek NS sp. zn. 25Cdo 970/2006), a je tedy na poškozeném, aby si vybral, po kom bude škodu vymáhat (zda po státu či po exekutorovi, nebo po obou současně). Na rozdíl od zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále též jen „zákon“), který v ustanoveních § 26 a § 32 ohledně vztahů vzniklých v důsledku nesprávného nebo nezákonného postupu státu při výkonu veřejné moci odkazuje na subsidiární použití obecných institutů odpovědnosti za škodu podle občanského zákoníku a stanoví délku promlčecí doby, není v exekučním řádu upraven jeho vztah k jiným předpisům a není zde upravena ani otázka promlčení nároku na náhradu škody vzniklé z nesprávného úředního postupu vzneseného přímo vůči exekutorovi.

Je nepochybné, že vztah vyplývající z nároku na náhradu škody vzniklé činností exekutora v režimu § 32 ex. řádu je stejně jako vztah mezi poškozeným a státem v režimu zákona č. 82/1998 Sb. vztahem občanskoprávním, přičemž při absenci speciální úpravy v exekučním řádu je třeba aplikovat na odpovědnost exekutora za škodu vzniklou z exekuční činnosti subsidiárně institut odpovědnosti za škodu podle občanského zákoníku včetně úpravy promlčení. Je však otázkou, zda uvedené platí bez ohledu na povahu účastníků odpovědnostního vztahu, tedy i pro případ promlčení uplatněného nároku za situace, kdy účastníky odpovědnostního vztahu vzniklého z nesprávného úředního postupu exekutora jsou na jedné straně exekutor a na druhé straně podnikatel. Obchodní zákoník upravuje institut promlčení obchodních závazkových vztahů komplexně a svojí úpravou vylučuje aplikaci ustanovení o promlčení obsaženou v občanském zákoníku (§ 1 odst. 2 obch. zák.). Ve smyslu ustanovení § 387 odst. 2 obch. zák. podléhají promlčení všechna práva ze závazkových vztahů s výjimkou práva vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu určitou. Závazkovým vztahem je ve smyslu uvedeného ustanovení třeba rozumět závazkový vztah, který se bude řídit obchodním zákoníkem. O takový vztah se jedná nejen v případě vztahů ze smluv, ale také ze způsobené škody či bezdůvodného obohacení (srov. § 489 obč. zák.), pokud jsou splněny předpoklady dané § 261 odst. 1 a 2 obch. zák., tedy pokud se týkají jejich podnikatelské činnosti. Jinak řečeno, právo na náhradu škody je právem vyplývajícím ze závazkového vztahu a pokud bude tento závazkový vztah podřízen režimu obchodního zákoníku, jedná se o vztah obchodnězávazkový, na nějž plně dopadá úprava promlčení obsažená v obchodním zákoníku. Dle názoru krajského soudu v posuzované věci však tvrzený nárok na náhradu škody vzniklé z činnosti exekutora při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem nemá obchodněprávní povahu.

Obchodní zákoník ve svém ustanovení § 261 odst. 1 až 4 vymezuje, kdy má závazkový vztah obchodní charakter. Je třeba konstatovat, že tvrzená škoda nevznikla v důsledku porušení povinností žalovaného vyplývajících z obchodního závazku, tak jako nevznikla z porušení jiných povinností uložených mu obchodním zákoníkem. Stejně tak vzniku tvrzené škody nepředcházela jiný závazkový vztah mezi žalobcem a žalovaným, který by se řídil obchodním zákoníkem, počítaje v to vztahy dle § 261 odst. 2, 3 obch. zák. O obchodní závazkový vztah se mimo jiné jedná tehdy, pokud vznikl mezi podnikateli, jestliže při jeho vzniku je s přihlédnutím ke všem okolnostem zřejmé, že se týkají jejich podnikatelské činnosti (§ 261 odst. 1 obch. zák.), přičemž je rozhodující povaha účastníků při vzniku závazkového vztahu (§ 261 odst. 5 obch. zák.). Obchodním závazkovým vztahem tak může být i vztah, který je zcela podřízen režimu občanského zákoníku, který však splňuje podmínky dané § 261 odst. 1 a 2 obch. zák. (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. [29 Cdo 3193/2007](#)). Nemusí se vždy jednat o závazky, kterými se bezprostředně realizuje předmět podnikání zapsaný v příslušné evidenci, ale o obchodní závazky půjde též tehdy, pokud s podnikáním zúčastněných stran souvisejí a vznikají ve vazbě na podnikání účastníků závazkového vztahu. Vždy však musí dojít při vzniku závazkového vztahu ke „střetu“ podnikatelských činností účastníků.

Je nepochybné, že exekutor je podnikatelem, který vykonává soustavnou činnost vlastním jménem, na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku, a to i v rámci výkonu přenesené veřejné moci – nuceného vymáhání exekučních titulů, na základě zvláštního zákona (§ 2 odst. 1, odst. 2 písm. c/ obch. zák.). Taktéž žalobce je evidentně podnikatelem, který podniká m.j. v oblasti leasingových smluv (§ 2 odst. 1, odst. 2 písm. a/ obch. zák.), nicméně nelze uzavřít, že by se mezi žalobcem a žalovaným jednalo o obchodní závazkový vztah vzniklý v režimu obchodního zákoníku. Žalovaný při výkonu veřejné moci vykonával pravomoc svěřenou mu státem a prováděl nucený výkon exekučního titulu, takže v závazkovém vztahu mohl být jedině s oprávněným, který si jej vybral pro provedení exekuce, a pouze s nímž mohl uzavřít tzv. smlouvu o provedení exekuce. Při činnosti žalovaného při výkonu přenesené veřejné moci nedošlo ke střetu s podnikatelskou činností žalobce v takovém smyslu, aby mezi nimi vznikl relativní obchodní závazkový vztah z tvrzené způsobené škody. Jinak řečeno, dle názoru odvolacího soudu, pokud vznikne činností exekutora při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem jinému škoda uplatněná vůči exekutorovi v režimu § 32 ex.ř., bude vzhledem k absenci úpravy promlčení v exekučním řádu takto vzniklý závazkový vztah vždy vztahem občanskoprávním bez ohledu na povahu účastníků závazkového vztahu vzniklého z titulu náhrady škody.

Vzhledem k výše postulovanému závěru se na promlčení žalobou uplatněného nároku na náhradu škody použijí ustanovení občanského zákoníku, z nichž vyplývá kombinace dvou promlčecích lhůt. Subjektivní dvouletá promlčecí doba běží dle ustanovení § 106 odst. 1 obč. zák. od momentu, kdy má poškozený vědomost o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá, tj. od okamžiku, kdy se poškozený prokazatelně dozví o vzniku majetkové újmy určitého druhu a rozsahu, kterou lze natolik objektivně vyjádřit v penězích, že lze právo na její náhradu uplatnit u soudu, a o odpovědném subjektu. Objektivní tříletá promlčecí doba (nejde-li o škodu způsobenou úmyslně, což v dané věci nebylo tvrzeno, natož prokazováno) práva na náhradu škody pak dle ustanovení § 106 odst. 2 obč. zák. začíná běžet ode dne, kdy došlo ke škodní události, z níž škoda vznikla. Vzájemný vztah těchto dvou promlčecích dob je takový, že skončí-li běh jedné z nich, právo se promlčí, i když poškozenému ještě běží i druhá promlčecí doba.

Podle § 30 odst. 1 zákona č. 26/2000 Sb., uhradil-li vydražitel cenu dosaženou vydražením ve stanovené lhůtě, přechází na něj vlastnictví předmětu dražby k okamžiku udělení příklepu, tímto okamžikem pozbývá dosavadní vlastník vlastnické právo k věci, jeho majetek se tak snižuje o hodnotu této věci a počíná běžet objektivní promlčecí doba. Protože však ke vzniku vlastnictví vydražitele dojde jen za podmínky doplacení nejvyššího podání ve stanovené lhůtě, nemůže se osoba pozbývající vlastnické právo o své újmě dozvědět dříve, než se dozví o tom, že došlo ke splnění podmínek vyžadovaných zákonem k převodu vlastnictví, tj. k doplacení nejvyššího podání v dražbě dosaženého. Z uvedeného pak rezultuje závěr, že k počátku běhu subjektivní promlčecí doby dochází nabytím vědomosti dosavadního vlastníka o pozbytí vlastnictví, jen pokud je v tu dobu již jisté (a dosavadní vlastník se dozvěděl), že se vydražitel skutečně stal vlastníkem vydražené věci, tedy že byla placena cena dosažená vydražením.

V návaznosti na výše uvedené krajský soud zopakoval dokazování přípisem Magistrátu města Olomouce ze dne 5. 9. 2006 a potvrzením žalovaného o udělení příklepu ze dne 31. 8. 1996.

Z přípisu Magistrátu města O. ze dne 5. 9. 2006, adresovaného žalobci na adresu P.(uvedenou i v žalobě) a dle prezenčního razítka žalobci doručeného dne 7. 9. 2006, bylo zjištěno, že magistrát žalobci sdělil, že na základě žádosti Mgr. V. S. doložené doklady osvědčujícími změnu zapisovaných údajů provedl změnu vlastníka vozidla tov. zn. Škoda Fabia Combi, RZ OCN 99-26 s tím, že do 5. 9. 2006 byla vlastníkem tohoto vozidla společnost X, s. r. o. (leasingová smlouva č. 494835), dne 31. 8. 1996 soudní exekutor Mgr. MUDr. R. K. udělil ve veřejné dražbě na základě usnesení Okresního soudu v Olomouci, č.j. 47Nc 4375/2003-9, příklep k tomuto vozidlu, na jehož základě se vlastníkem vozidla stal okamžikem zaplacení nejvyššího podání Mgr. V. S. Dále je v tomto přípise konstatováno,

že ve sdělení o postupu exekutora při dražbě tohoto vozidla je uvedeno, že podání bylo zaplacen. Jako příloha byla dle textu k tomuto přípisu připojena mj. i kopie potvrzení o udělení příklepu, potvrzení o řádném nabytí vozidla a kopie sdělení k postupu soudního exekutora.

Z potvrzení o udělení příklepu, vystaveného žalovaným dne 31. 8. 1996 a tvořícím součást spisu vedeného žalovaným pod sp. zn. EX 21/04 ve věci povinného J. L. (dle usnesení Okresního soudu v Olomouci o nařízení exekuce č. j. 47 Nc 4375/2003-9) bylo zjištěno, že žalovaný tímto potvrdil vydražiteli Mgr. V. S. jednak zaplacení nejvyššího podání vydražené movité věci – Škoda Fabia Combi, 50kW, rok výr. 2000, barva bílá, SPZ OCN 99-26, ve výši 40 000 Kč, a dále, že se tento vydražitel stal okamžikem zaplacení nejvyššího podání vlastníkem této movité věci.

Z výše popsanych zjištění vzal krajský soud za prokázáno, že žalobce se o vydražení vozidla dozvěděl nejpozději dnem 7. 9. 2006, kdy mu (dle prezentačního razítka na přípise Magistrátu města O. ze dne 5. 9. 2006) došlo na adresu jeho sídla oznámení magistrátu ze dne 5. 9. 2006, obsahující jak údaj o udělení příklepu na předmětné vozidlo ve veřejné dražbě, tak i údaj o zaplacení nejvyššího podání, přičemž přílohou tohoto podání dle jeho textu byla i kopie potvrzení o udělení příklepu, v níž žalovaný potvrzuje zaplacení nejvyššího podání a nabytí vlastnického práva vydražitele k vozidlu. Dále z těchto zjištění vyplývá, že vydražitelem bylo nejvyšší podání ve výši 40 000 Kč uhrazeno dne 31. 8. 2006, když žalovaný v potvrzení o udělení příklepu ze dne 31. 6. 2006 již provedenou úhradu potvrzuje. Skutečnost, že žalobce přípis magistrátu ze dne 7. 9. 1996 obsahující výše popsané informace obdržel, vyplývá i ze skutečnosti, že na něj ve svém podání ze dne 11. 10. 2010 odkazuje a sdělení magistrátu sám předložil okresnímu soudu k důkazu.

Z výše uvedeného vyplývá, že objektivní tříletá promlčecí doba pro uplatnění nároku na náhradu škody počala běžet dnem následujícím po zaplacení nejvyššího podání, tedy dnem 1. 9. 2006 (tj. dnem následujícím po pozbytí vlastnického práva žalobce k vozidlu) a skončila dnem 31. 8. 2009. Pokud pak žalobce coby poškozený prokazatelně obdržel dne 7. 9. 2006 informaci o vydražení vozidla ve veřejné dražbě uskutečněné žalovaným dne 31. 8. 2006 a o zaplacení nejvyššího podání vydražitelem a výši škody si mohl objektivně sám vyčíslit (jak to i učinil pro účely soudního řízení), pak subjektivní promlčecí doba začala běžet dnem 8. 9. 2006 a skončila tudíž dnem 7. 9. 2008.

Obě promlčecí doby tak skončily před podáním žaloby v posuzované věci, žalovaným vznesená námitka promlčení je tak důvodná, takže žalobou uplatněná pohledávka nemůže být žalobci ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 obč. zák. přiznána. Z uvedeného vyplývá, že posouzení žalovaným vznesené námitky promlčení okresním soudem není správné a odvoláním napadený vyhovující výrok rozsudku tak bez dalšího jako správný neobstojí.

Z uvedeného důvodu krajský soud rozsudek okresního soudu ve vyhovujícím výroku dle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, že žalobu v tomto rozsahu zamítl.